

- **Antonín Mikuláš Číla (6. 1. 1883 Nová Paka - 31. 5. 1983)**

Antonín Číla byl český akademický malíř, legionář a příslušník československé armády. Narodil se 6. ledna 1883 v Nové Pace, kde se také vyučil hrnčířem a malířem porcelánu. Poté pokračoval ve studiu na odborné keramické škole v Bechyni a následně mezi lety 1903 – 1909 studoval dekorativní a figurální malbu na Uměleckoprůmyslové škole v Praze. Je zajímavé, že také jeho bratři vystudovali umělecké obory: Otakar Číla byl akademickým malířem a Vladimír Číla se živil jako malíř a restaurátor. Antonín byl velmi aktivním členem Sokola, pro nějž také navrhoval plakáty a diplomy. Po dokončení studií využil nabídku z carského Ruska, a jakožto člen Obce sokolské se vydal vyučovat tělesnou výchovu a kreslení do Oděsy.

Po vypuknutí 1. světové války vstoupil do nově vzniklé České družiny, což byla dobrovolnická jednotka složená z Čechů žijících v Rusku, předchůdkyně československých legií. Číla se během let 1914 a 1915 uplatňoval ve výzvědné činnosti, díky svému výtvarnému nadání dokázal vytvářet přesné panoramatické náčrty a zakreslovat nepřátelské linie. Jako velitel 7. roty 3. střeleckého pluku Jana Žižky z Trocnova se v roce 1917 účastnil bojů u Zborova. Během bolševického povstání bojovaly jeho oddíly v Čeljabinsku, na Urale a zajišťovaly také bezpečnost na transsibiřské magistrále. V únoru 1920 byl pověřen střežením zlatého carského pokladu, který byl umístěn ve 48 vagonech na nádraží v Irkutsku. Poklad odevzdal 1. března 1920 do sovětských rukou. Následně se vydal se svými muži do Vladivostoku, kde se 1. června nalodili na americkou loď Edellyn, jež je měla převézt do vlasti. Během svého působení v legiích přešel k pravoslavné víře a přijal jméno Mikuláš. V Rusku se rovněž seznámil se svojí manželkou, Ninou Krjukovskou.

Do Československa dorazil v srpnu 1920. Zakotvil v československé armádě, ve které působil až do svého penzionování v roce 1938. Během druhé světové války se zapojil do domácího odboje. Po skončení války se aktivně angažoval v Československé obci legionářské. Komunistický režim po únoru 1948 však činnosti legionářů nepřál, Číla byl zbaven hodnosti generála a degradován na vojína v záloze. V této těžké době se také vrátil k umění a začal malovat drobné obrázky.

Antonín Mikuláš Číla zemřel 31. května 1983 v Praze a byl pochován mezi legionáři v pravoslavné ruské části pražských Olšanských hřbitovů. V roce 1998 obdržel in memoriam nejvyšší státní vyznamenání, Řád bílého lva.

Použitá literatura:

Platon Dějev, *Výtvarníci legionáři*, Praha 1937.

Prokop Toman, *Nový slovník československých výtvarných umělců I., A-K*, Praha 1947.

Zbyněk M. Duda, Generál Antonín Mikuláš Číla, starodružiník, *Historický kaleidoskop 2*, 2008.

Internet: <http://www.historickykaleidoskop.cz/2-2008/general-antonin-mikulas-cila-starodruzinik.html>

<http://www.ceskatelevize.cz/porady/10204458965-neznami-hrdinove/208452801390009/>

KDE JE MOŽNO VIDĚT DÍLA A. M. ČÍLY?

VOJENSKÝ HISTORICKÝ ÚSTAV, PRAHA